

Nr 71.

Ankom till riksdagens kansli den 1 juni 1918 kl. 12.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande nr 63 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av 14 och 18 kap. strafflagen, dels ock i anledning därav väckt motion.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Stårner, Rogberg, greve Spens, Alfred Petrén, Dahl, Hult, Permansson, Lindqvist i Kosta, Ernst Lindley, Strid, Svensson i Betingetorp, Ericsson i Ätvidaberg och Hammarskjöld.

I utlåtande nr 63 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av 14 och 18 kap. strafflagen, dels ock i anledning därav väckt motion, hemställde lagutskottet, att riksdagen måtte antaga nämnda lagförslag med den lydelse, som innehölles i utskottets förevarande utlåtande, däruti utskottet hemställt om godkännande av lagförslaget och därutöver med föranledande av motionen hemställt om visst tillägg till 18 kap. 13 § strafflagen.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit vad utskottet föreslagit, med undantag dels att 14 kap. 45 § godkänts i den lydelse, som föreslagits i den vid utlåtandet förgade, av greve Spens m. fl. avgivna reservationen, och dels att utskottets hemställan rörande 18 kap. 13 § avslagits, i anslutning vartill lagens ingress godkänts i den av Kungl. Maj:t föreslagna lydelsen. Andra kammaren åter har godkänt utskottets hemställan i dess helhet.

Utskottet, som till behandling förehaft den skiljaktighet, som sålunda
Bihang till riksdagens protokoll 1918. 9 saml. 53 häft. (Nr 71.)

förefinnes mellan kamrarnas beslut, har därvid ansett sig böra hemställa,

beträffande 14 kap. 45 §, att första kammaren måtte biträda andra kammarens beslut, och

beträffande 18 kap. 13 § och lagens ingress, att andra kammaren måtte biträda första kammarens beslut.

Utskottet får alltså hemställa,

att kamrarna, vardera kammaren med frånträdande av sitt tidigare beslut, måtte i följande lydelse antaga lagens ingress samt 14 kap. 45 § och 18 kap. 13 § strafflagen:

Utskottets ursprungliga förslag: *Utskottets sammanjämningsförslag:*

Lagens ingress.

Härigenom förordnas, att 14 kap. 19, 20, 21, 45 och 46 §§ samt 18 kap. 7, 8, 9, 11, 12 och 13 §§ strafflagen skola hava följande ändrade lydelse:

Härigenom förordnas, att 14 kap. 19, 20, 21, 45 och 46 §§ samt 18 kap. 7, 8, 9, 11 och 12 §§ strafflagen skola hava följande ändrade lydelse:

14 kap. 45 §.

Misshandel, som i 12 eller 13 § sägs, ändå att den skett emot maka, styv- eller svärföräldrar, adoptivföräldrar, fosterföräldrar, förmyndare, husbonde eller annan förman, så ock brott efter 15 eller 37 §, må ej åtalas av allmän åklagare, där ej målsägande brottet till sådant åtal angiver, eller det blivit förövat under sabbat eller vid sådant tillfälle eller å sådan ort, som i 11 kap. 9 eller 15 § omförmäles. Har brott, som i 21 § sägs, begåtts mot maka, må det ej av allmän åklagare åtalas, där det ej av målsägande till sådant åtal angives.

Vällande, varom i 17 § sägs, må ej åtalas av annan än målsägande.

18 kap. 13 §.

Sprider någon uteller håller tillsalu eller utbjuder skrift, målning, teckning eller bild, som tukt och sedlighet sårar; straffes med böter eller fängelse. Lag samma vare, om man

sårar tukt och sedlighet genom annan gärning, som är ägnad att väcka allmän förargelse eller medföra fara för andras förförelse.

Där någon offentligen utställer eller förevisar föremål, som är avsett för otuktigt bruk eller till att förebygga följder av konsumgänge; eller i skrift, som han utsprider, eller eljest genom tillkännagivande för allmänheten till salu utbjuder eller själv eller genom annan till försäljning kringför dylika föremål; eller under sådana förhållanden, att allmän fara för andras förförelse därav kommer, vare sig muntligen eller genom utspridande av skrift söker förleda till användande av föremål, som nu sagts, eller meddela anvisning om sättet för deras användande; varde, ändå att gärningen ej är sådan, som i 1 mom. sägs, dömd efter ty där stadgas.

Den, som genom ord, tecken eller annan gärning, på sätt som är ägnat att väcka allmän förargelse, uppfordrar eller inbjuder till otukt; varde, där ej gärningen efter 1 mom. bör svårare anses, dömd till böter eller fängelse i högst sex månader.

Stockholm den 1 juni 1918.

På lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.

Reservation

av herr *Dahl*.
